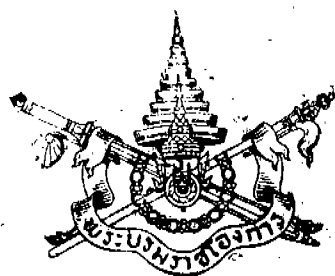

๑๕๕๑]

๒๕ สิงหาคม ๒๔๙๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๕๗

พระราชบัญญัติ

เงินช่วยเหลือในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๙๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๙๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๙๔)

ชาติไทย ทิพธามา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๙๕

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๕๑ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๘๕

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๕

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ เงินช่วยชาติในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ แห่ง พระราชบัญญัติเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๕

“มาตรา ๑๓ ทวิ เว้นแต่ในกรณีส่งมอบแก่เจ้าของ ถ้า ผู้ทำการโรงสีส่งข้าวของคนหรือที่ตน ปิดถือไปยังผู้อื่นโดยมิ ไรเนื่องจากสัญญาซื้อขาย ให้ถือว่าผู้ทำการโรงสีได้จำหน่าย ในการซื้อ และให้ถือว่าได้มีการส่งมอบข้าวตั้งแต่วันที่ส่ง ข้าวนั้น ”

๒๕ สิงหาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๕๗

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเงินช่วยเหลือชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๕

“มาตรา ๑๔ ทวิ ในเดือนใดผู้ใดส่งข้าวไปนอกราชอาณาจักรให้ผู้นั้นแจ้งเป็นหนังสือว่า ข้าวที่ส่งไปนั้นได้ซื้อจากผู้ใด เป็นจำนวนเท่าใด และส่งออกจากใด พายในวันที่ ๑ ของเดือนถัดมา

การแจ้ง สำหรับผู้มีสำนักงานใหญ่ในจังหวัดพระนคร และธนบุรี ให้แจ้งต่ออธิบดี สำหรับผู้มีสำนักงานใหญ่ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อข้าหลวงประจำจังหวัดซึ่งสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเงินช่วยเหลือชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๕

“มาตรา ๑๖ ทวิ ทุกเดือนที่มีการซื้อข้าว อันเป็นกรณีได้รับยกเว้นเงินช่วยเหลือชาติตามมาตรา ๑๖ ให้ผู้ซื้อและผู้จำหน่ายในการซื้อแจ้งรายการตามแบบและจำนวนฉบับที่อธิบดีกำหนดพายในวันที่ ๑ ของเดือนถัดมา

ตอนที่ ๕๑ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๗๕

การแจ้ง สำหรับผู้มีสถานที่การค้างแรมในจังหวัด
พระนครและธนบุรีให้แจ้งต่ออธิบดี สำหรับผู้มีสถานที่
การค้างแรมในจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อข้าหลวงประจำ
จังหวัด ซึ่งสถานที่การค้างแรมให้คงอยู่”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕ ทวิ และ
มาตรา ๒๕ ตรี แห่งพระราชบัญญัติเงินช่วยเหลือในภาวะ
คับขัน พุทธศักราช ๒๔๗๕

“มาตรา ๒๕ ทวิ ผู้ใดมีหรือครอบครองข้าวไว้เพื่อ
จำหน่ายในการซื้อในสถานที่การค้างของตนเองแห่งเดียวหรือ
หลายแห่งร่วมกันไม่ต่ำกว่าห้าพันหกลองเป็นประจำ อาจ
ยื่นคำร้องตามแบบที่อธิบดีกำหนด เพื่อขอให้ตนมีสิทธิและ
หน้าที่เช่นเดียวกับผู้ทำการโรงสีได้ เมื่ออธิบดีได้พิจารณา
ออกไปอนุญาตให้แล้ว เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้
ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ทำการโรงสี และให้ถือว่าสถานที่การ
ค้างของผู้นั้นตามที่ระบุในใบอนุญาตเป็นโรงสี

การยื่นคำร้อง สำหรับผู้มีสถานที่การค้างแรมใน
จังหวัดพระนครและธนบุรี ให้ยื่นต่ออธิบดี สำหรับผู้มี

๒๕ สิงหาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๕๗

สถานที่การค้าแห่งใหม่ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อข้าหลวงประจำ
จังหวัดซึ่งสถานที่การค้าแห่งใหม่ตั้งอยู่

ในการออกใบอนุญาตตามความในวรรคต้น ให้อธิบดีมี
อำนาจกำหนดเงื่อนไขตามแต่จะเห็นสมควร ถ้ามีการผิด
เงื่อนไข ให้อธิบดีมีอำนาจถอนใบอนุญาตคืนได้

เมื่ออธิบดีได้ถอนใบอนุญาตตามความในวรรคก่อนแล้ว ให้
ผู้รับอนุญาตเสียเงินช่วยชาติสำหรับข้าวที่มีหรือครอบครอง อยู่
ทั้งหมดในขณะนั้นเสมือนได้มีการจำหน่ายในการซื้อข้าวในวัน
ถอนใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๒๕ ตริ ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบกำหนดให้
ผู้ทำการโรงสีปศุสัตว์เกี่ยวกับการแสดงเวลาทำการสีข้าว และ
ติดตั้งเครื่องวัดเพื่อตรวจสอบในโรงสีได้”

มาตรา ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๕

“มาตรา ๓๐ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ทวิ หรือ
มาตรา ๑๖ ทวิ หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ตอนที่ ๕๑ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๗๕

ความในมาตรา ๒๕ ควรมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท "

มาตรา ๔ ข้าราชการผู้ทำการโรงสุมีฝากให้ผู้อื่นยึดถือไว้เพื่อจำหน่ายในการซื้อก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้ายังมีได้จำหน่ายจนพ้นสิบห้าวันนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้ทำการโรงสุนั้นได้จำหน่ายในการซื้อและส่งมอบข้าวแก่ผู้อื่นนั้นแล้ว

มาตรา ๕ เมื่อมีการใช้หรือบริโภครือจำหน่ายข้าวต่างประเทศในราชอาณาจักร ให้มีการเสียเงินช่วยชาติในภาวะกับชนสำหรับข้าวนั้น

การนำข้าวต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ถือว่าใช้หรือบริโภครือจำหน่ายข้าวนั้น

ผู้นำข้าวต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องรับผิดชอบในการชำระเงินช่วยชาติในภาวะกับชนสำหรับข้าวนั้น และให้ชำระเงินในอัตราที่ซึ่งด่านศุลกากรแรกที่น่าข้าวผ่านตั้งหู่ ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ข้าวผ่านด่านศุลกากรนั้น

ผู้ใดมีหรือครอบครองข้าวต่างประเทศเกินกว่า ๑๐ หาบ หลวงในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้เสียเงินช่วยชาติสำหรับ

๒๕ สิงหาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๕๑

ข้าพเจ้า ในเมื่อจำหน่ายในกรณีการซื้อ และให้ชำระเงิน
 นะอำเภอกองทัพซึ่งสถานที่การค้าตั้งอยู่ พายในวันที่ ๑ ของ
 เดือนถัดจากเดือนที่จำหน่ายข้าว

ถ้าไม่ชำระเงินพายเป็นกำหนดดังกล่าวในมาตรานี้ ให้
 เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบ

ในการปฏิบัติจัดเก็บเงินช่วยเหลือชาติในภาวะคับขันตามความ
 ในมาตรานี้ ให้นับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติเงินช่วยเหลือชาติใน
 ภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ลักษณะ ๕ และลักษณะ ๕
 เฉพาะที่ไม่ขัดแย้งกับความในมาตรานี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
 ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติเงินช่วยเหลือชาติในภาวะคับขัน พ.ศ. ๒๔๘๕ ประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๕๕ หน้า ๘๑๕ วันที่ ๗
 เมษายน ๒๔๘๕